

Illes Medes.

A la Costa Brava, a una milla de distància del Massís del Montgrí, set illots de roca calcàrea i algun que d'altre escull, conformen el xicotet arxipièlag de les illes Medes. Aquest extraordinari lloc del mar Mediterrani ostenta un gran valor biològic i ecològic per l'alta varietat d'espècies que ampara en un paisatge d'igualable bellesa.

Des de la seva declaració com a Reserva Natural Marina a l'any 1990, la vida submarina que habita a les més de 21 hectàrees protegides de les illes Medes s'ha incrementat exponencialment. Aquesta normativa de protecció dictada per la Generalitat de Catalunya fixa una zona de veda de pesca al voltant de les illes i la conservació de la flora i la fauna del seu fons marí.

Els raigs del sol travessen les seves aigües cristal·lines i penetren dins les Coves submarines teixint un entramat de llums i ombres, que als ulls del visitant es presenta com a un seductor i fascinant espectacle.

Fins al moment s'han catalogat al fons marí de les Illes Medes al voltant de 1350 espècies entre animals i vegetals, entre les quals destaquen pel seu esplendor i majestuositat les comunitats coral·lígenes i de gorgònies.

Aquestes formacions arbòries colonials es presenten en molt bon estat de conservació. Un gran nombre de xicotets organismes construeixen esbeltes formacions de gorgònies de l'espècie *Paramuricea clavata*, ramificades a mode de ventall, els sèssils pòlips de les quals s'alimenten del plàncton que aporten les corrents. El botí és subjectat pels tentacles, els cilis dels quals creen una pel·lícula amb el plàncton i l'empenten cap a l'orifici bucal. El coral roig, *Corallium rubrum*, de menor porte i més ramificat que les gorgònies, també jeu sobre sustrate rocós, preferentment en zones molt poc il·luminades, com parets, extraploms i entrades a les Coves.

En aquest bosc estructurat de corals i gorgònies troben alberg i aliment una àmplia i variada fauna vágil, com els abadejos joves, que amagats a les seves Coves, esperen el moment oportú per a caçar a les seues veïnes, les quisquilles d'antenes llargues.

El major dels serrànids del Mar Mediterrani, l'anfós, espècie protegida d'alt interès ecològic i comercial, descansa a les profundes aigües d'aquesta reserva marina, entre penombres i oquetats, aguantant l'arribada de l'ocàs per tal de capturar a les seves preses en el seu pròsper territori.

Salpes, bogues, oblades, mojarras i sargs, habiten en abundància prop d'aquest fons marí, nedant cautelosament en grups, en busca d'aliment i evitant ser capturats per altres depredadors. Múltiples espècies de diverses famílies es donen cita ací, creant una formidable comunitat íctica a la Reserva Marina i augmentant la seva diversitat biològica.

Des de fa quasi bé vuitanta anys, el constant bateig de la llum del far sorgeix al caure la nit, deixant rere en el temps velles històries de navengants, pirates i cavallers que habitaren les Illes Medes, xicotet arxipièlag d'immensa riquesa submergida.